

Матеріали

науково-практичної конференції
з міжнародною участю

“Симуляційна медицина погляд в майбутнє”

(впровадження інноваційних технологій
у вищу медичну освіту України)

м. Чернівці
19 лютого 2021

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,

“МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ - ПОГЛЯД В МАЙБУТНЄ”

*(впровадження інноваційних технологій
у вищу медичну освіту України)*

м. Чернівці

19 лютого 2021

УДК : 378.147.091.33-027.22(061.3)

С 37

Головний редактор:

Бойчук Т. М. – в. о. ректора Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Геруш І. В. – к.мед.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи.

Ходоровський В. М. - к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу з сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення.

Смандич В. С. - к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, асистент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб.

Хлуновська Л. Ю. - к.мед.н., асистент кафедри педіатрії та медичної генетики.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих вчених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

С 37 **Медична симуляція – погляд у майбутнє (впровадження інноваційних технологій у вищу медичну освіту України)** (для лікарів, науковців та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Чернівці, 19.02.2021 року: тези доп. / Чернівці: БДМУ. – 267 с.

УДК : 378.147.091.33-027.22(061.3)

С 37

Буковинський державний медичний університет, 2021

практичного навчання дає можливість кожному виконувати елементи своєї професійної діяльності в відповідності з установленними стандартами (чек-листи).

3. Можливість вивчення клінічних ситуацій і неограничене число повторів для відпрацювання навичок для усунування помилок. Отримання професійного досвіду, автоматичних навичок на доклінічній стадії навчання, до початку самостійної діяльності. Самостійне і неодноразове виконання маніпуляцій дозволяє покращити техніку виконання, підвищити впевненість в діях, скоротити кількість помилок. Багаторівнева відпрацювання практичних навичок (від простого до складного).

4. Можливість об'єктивної і надійної оцінки якості отриманих практичних навичок і рівня підготовленості студента в відповідності з професійними стандартами.

Список використаних джерел

1. Мурав'єв К. А., Ходжаєв А. Б., Рой С. В. Симуляційне навчання в медичній освіті – переломний момент // *Фундаментальні дослідження*. 2011. № 10–3. – С. 534-537.
2. Сучасні тенденції освітнього процесу в медичній освіті [Електронний ресурс]: збірник матеріалів науково-практичної конференції з міжнародною участю / отв. ред. В. В. Лелевич. – Електрон. текстові дан. і прогр. – Гродно: ГрГМУ, 2020. – С. 24-26.

РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТА-МЕДИКА

Гресько М. Д.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

У сучасних умовах реформування освіти змінюються стандарти і вимоги до навчального процесу в медичних ВНЗ. За останні роки в Україні спостерігається активне впровадження світового досвіду в галузі симуляційних методик навчання медичних університетах.

Навчання клінічних навичок завдяки використанню манекенів-симуляторів, тренажерів і стандартизованих пацієнтів є «золотим стандартом» медичної освіти в розвинутих країнах світу вже понад 10 років та складова симуляційного навчання становить 40% практичної підготовки майбутніх спеціалістів.

Буковинський державний медичний університет теж не поступається іншим медичним закладам вищої освіти в активності цього напрямку, як одному з шляхів створення і впровадження нових конкурентоспроможних фахівців.

У рік відзначення 75-річчя Буковинського державного медичного університету, втілено в життя один із важливих проєктів адміністрації нашого університету – створено Центр симуляційної медицини та інноваційних технологій (Center of Simulation medicine and innovative technologies, COSMIT) [1].

Ключовим аспектом будь-якого навчання є його практична спрямованість. Рівень професійної підготовки майбутніх фахівців - це пріоритетний напрямок навчально-методичного процесу всіх вищих навчальних закладів. Забезпечення професійної компетентності лікаря-спеціаліста можливе лише при відповідному засвоєнні ним практичних навичок і вмінь, постійному їх удосконаленні та засвоєнні нових.

Навчаючись в медичному закладі, студенти майже завжди відчувають дефіцит практичної підготовки. Для цього існує низка перешкод: неможливість відтворення більшості практичних маніпуляцій, відсутність тематичних пацієнтів, етико-деонтологічні обмеження, особливо при викладанні предмету акушерства та гінекології.

Медична симуляція дозволяє необмежену кількість повторів для відпрацювання навичок та уникнення помилок. Завдяки постійному повторенню накопичується унікальний клінічний досвід без ризику для пацієнта. Варто зазначити, що на заняттях з використанням симуляторів студенти діяльно з ними працюють, що свідчить про їхню зацікавленість у набутті практичних навичок.

Видатний психолог та лікар К.К. Платонов писав про особливості навчання фахівців з використанням тренажерів: *«Тренажер - це навчальний посібник, що дозволяє формувати навички, необхідні в реальних умовах праці»*. У цьому відмінність тренажера від наочних посібників, які лише «полегшують» формування навичок за допомогою знань [2].

Так, у дослідженні W. C. McGaghie, S. B. Issenbergetal. (2009) було доведено, що симуляційне навчання, яке доповнює клінічне та передуює йому, дозволяє досягти більш високого рівня клінічної компетентності [3].

Симуляційне навчання дозволяє проводити реальну й детальну атестацію та надати об'єктивну оцінку досягнутого рівня майстерності.

Проте, симуляційне навчання – це не альтернатива «живого» спілкування з пацієнтами, а засіб, який допомагає зробити це спілкування більш ефективним та комфортним для пацієнта й студента, допомагає компенсувати дефіцит навчального часу. В жодному разі не зможе повністю замінити навчання «біля ліжка хворого», проте обидві технології в сучасному освітньому процесі повинні органічно доповнювати одна одну. Це реальний механізм підвищення компетентності фахівців, яких готує медичний університет.

Отже, активне впровадження в практику навчання студентів симуляційного обладнання надає можливість об'єднати в єдиний ланцюг теоретичну підготовку та набуття практичних навичок, що у майбутньому надасть можливість лікарю використати сформовані навички в реальній роботі з пацієнтами.

Список використаних джерел

1. Ефективність симуляційних сценаріїв в оптимізації практичної підготовки студентів у закладі вищої медичної освіти України / Т. М. Бойчук, І. В. Геруш, В. М. Ходоровський [та ін.] // Медична освіта. – 2018. – № 2. – <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.2.8965>.
2. Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів : матеріали навч.-метод. конф., присвяченої 212-й річниці від дня заснування ХНМУ (Харків, 30 листоп. 2016 р.) / [кол. авт.]. – Х. : ХНМУ, 2016. – 188 с.
3. Miller G.E. «The Assessment of Clinical Skills/competence/performance» / G.E. Miller // Academic Medicine: Journal of the Association of American Medical Colleges. – 65 (9 Suppl.). – 2015. – S. 63–67.